

Interaktivne informatizirane storitve so lahko tudi droga

V Kölnu so imeli 8.3.1996 krajše posvetovanje o psiholoških in drugačnih učinkih omreženih ali interaktivnih informacijskih storitev. Sporazumeli so se o geslu: "Ko se bolje spoznaš z mediji, pade njihov lesk in blišč". K temu je pripomogel tudi kölnski inštitut, ki je opravil 100 zelo temeljitih intervjujev z uporabniki interaktivnih storitev starih med 18 in 45 leti, med njimi je bilo 35 žensk.

Po tem, kar je povedal gospod H. Grüne, naj bi se ponudniki informacijskih storitev bolj orientirali na potrebe uporabnikov. Če naj bi uporabnike zadržali v mreži, naj bi jim to omogočili predvsem brez velikih tehničnih znanj in pripravili zelo aktualne lokalne in regionalne baze podatkov. V to prišteva poleg aktualnih kino, TV ter drugačnih seznamov tudi vozne rede, ponudnike regionalnih storitev, rumene strani ali podobno.

Vse drugo pa je lahko zelo sporno, če baza ni vzdrževana in aktualna, se modemi kmalu izključijo. Tako naj bi bilo v letu in pol veliko tako imenovanih "internetovih trupel" v omrežju. Nasvet za informacijsko industrijo je: "Trg potrebuje lahke, lahko razumljive in uporabne terminale, ki naj bi bili podobni nemškemu DTX-u ali francoskemu minitelu, ali pa prenosnike, ki naj bi imeli standardizirano programsko in strojno opremo".

Čar takih neposrednih storitev je v začetku v skoraj igrivem uporabljanju raznih medijev. Ni nobenih pravil za prevzemanje teh podatkov iz omrežja. Tako uporabniki prekoračijo meje, ki jim jih kot omejitve postavlja vsakodnevnik in njihovo znanje. Vendar imajo tudi nekatere prepovedi obilo sumljivih strani. Uporabniki se kar bojijo, da bi kakšne novice ali sporočila ne odprli, zato so nemirni in se ta nemirnost tudi kaže v njihovem obnašanju v omrežju, saj skačejo od baze do baze.

Najbolj občutljivo vprašanje pa je, katere informacije se resnično "predelujejo" pri uporabnikih in katere ne. Številke o pristopu na WEB-ove strani so popolnoma

nejasne in ne povedo veliko. To je približno tako kot listanje ali nakupovanje knjige. Začetek uporabe pa izgleda takole: najprej pretirana uporaba, nato pride streznitev, potem pa se osebna doza interneta uredi in tu se pokažejo določeni novi problemi.

Kako naj integriramo to tehnologijo v vsakodnevnik? Kupci v zasebnem življenju nimamo slik za računalniško uporabo. Kaj je potem z družinskim večerom, kako se bodo usedli ljudje za mizo? Ali bo ostala tehnika taka kot je, ali se bo elektronsko stikanje začelo tudi v opoldanskem odmoru v pisarni ali še kje drugje? Kaj bodo delali ljudje v soboto in nedeljo? Ali bo to zadevo uporabljala samo majhna "infoelita".

Večina psihologov misli, da bodo neuporabniki postali digitalni brezdomci, kot jih je označil ameriški raziskovalec medijev Nicholas Negroponte. To so tisti ljudje, ki so ravnodušni do digitalne tehnike, ali so ji celo sovražni.

Z drugimi besedami - kölnski psihologi vidijo nevarnost v tem, da se bo družba razdelila v dva razreda. Moto pa je zelo preprosto. Ali se bomo izobrazili za omrežje in v omrežju, to je vprašanje marketinga. Sedaj prihaja čas, ko naj bi prestopili iz tehnične evforije v nekaj novega, to pa pa verjetno pomeni prehod na vsebino in zadovoljevanje realnih informacijskih potreb.

VDI-N, št. 10, 8.3.1996

Priredba in komentar
Tomaž Banovec

ODŠEL JE MOJSTER RAČUNALNIŠKE ARHITEKTURE

Petega oktobra je tragično preminul eden od pionirjev računalništva Seymour Cray. Še bolj je bil znan po svojem motu "izdelovati najhitrejšje računalnike na svetu".

Več kot 40 let je bil neumoren snovalec in arhitekt vedno hitrejših in vedno zmogljivejših računalnikov. Čeprav se ni zanimal za njihove aplikacije, je bistveno vplival na hitrejši napredek mnogih področij.

Njegove prve zamisli so uresničili pri firmi Control Data Corp. (CDC). Tudi računalnikom CYBER, ki so dolgo delovali v RRC, d.d. (zadnjega so odstranili šele konec leta 1994), je bila za osnovo njegova arhitektura.

Ko je ugotovil, da pri CDC ne more več neovirano uresničevati svojih zamisli, se je odločil za samostojno firmo Cray Research, kjer je skupaj s svojimi mladimi sodelavci razvil vrsto najzmogljivejših računalnikov serije Cray. Sploh je bil znan po tem, da je zelo rad delal z mladimi.

Leto 1990 je pomenilo konec njegovih velikih uspehov. Takrat je zapustil firmo Cray Research in ustanovil novo firmo Cray Computer Corp. V želji po vedno hitrejših

računalnikih je ugotovil, da so računalniki na silicijevi osnovi prepočasni. Zato je hotel zgraditi računalnike na osnovi galijevega arzenida, ki ima veliko krajše odzivne čase. Vendar so pri gradnji tovrstnih računalnikov nastajale vedno nove težave, začelo je primanjkovati denarja in na koncu je firma propadla. To mu ni vzelo poguma. Verjel je namreč, da kdor vztrajno poskuša, končno uspe. Smrt je prekinila njegova snovanja.

Informatiki se ga bomo spominjali zlasti po njegovi posredni pomoči pri izdelavi bolj varnih avtomobilov in letal, pri zanesljivejših vremenskih napovedih, pri izdelavi novih in bolj učinkovitih zdravil in še čem.

Zaključimo z mislijo, ki jo je ob njegovi smrti izrekel G. Bell (izumitelj računalnikov VAX): "Poleg žalosti, ki jo čutimo ob njegovi smrti, nam je zlasti hudo, ker ne bomo videli njegovega novega računalnika, ki ga je snoval ta mojster računalniške arhitekture."

Povzel in priredil F. Žerdin
po reviji Computerworld z dne 14.10.1996